

यस अध्यायका मूल पदहरू: १ पत्रुस १:६, ३:१३-२२, २ तिमोथी ३:१२, १ पत्रुस ४:१२-१४, प्रकाश १२:१७ र १ पत्रुस ४:१७-१९।

यस अध्यायको मूल सार पद: "२० किनभने तिमीहरूले खराब काम गरेर कुटाइ खाँदा धैर्यसँग सह्यौ भने यसमा ठूलो कुरो के छ र? तर तिमीहरूले असल गरेर पनि दुःख भोग्नुपर्दा धैर्यसँग सहन्छौ भने यो परमेश्वरमा ग्रहणयोग्य हुन्छ, २१ किनकि यसैको निम्ति तिमीहरू बोलाइएका हो। ख्रीष्टले पनि हामीहरूका निम्ति कष्ट भोग्नुभयो, अनि हामीहरूका लागि एउटा उदाहरण छोडिजानुभयो, र तिमीहरू उहाँकै पाइलामा हिँड्नुपर्छ।"

प्रथम केही शताब्दीहरूमा इसाईहरूले महासतावट पाएको इतिहास प्रख्यात छ। बाइबल आफैमा पनि विशेष गरेर प्रेरितको पुस्तकमा चर्चिले के अपेक्षा गर्नु परेको रहेछ भन्ने कुराको झलक हामी पाउँछौं। त्यसबेलाको समयमा मात्र होइन अहिले पनि इसाईहरूको जीवनमा भोग्नु पर्ने सतावट जसले गर्दा दुःखकष्ट ल्याउने वास्तविकता कायमै भइरहेको पाइन्छ। येशूमाथि आस्था राख्दा सतावटको अपेक्षा गर्नुपर्छ भनेर पत्रुसले आफ्नो लेखमार्फत येशूभक्तहरूलाई सजग गराउँछन्।

१ पत्रुसको प्रथम अध्यायमा नै पत्रुसले यो जनाऊ दिन्छन्: "६ तिमीहरू यसैमा रमाउँछौ, यद्यपि अहिले थोरै समयको निम्ति तिमीहरूले तिमीहरूको पक्का विश्वासको निम्ति विभिन्न किसिमका कष्ट भोगिरहेका छौ। ७ आगोबाट खारिने तर नष्ट भएर जाने सुनभन्दा पनि तिमीहरूको विश्वास मूल्यवान् छ। तिमीहरूको यो विश्वास साँचो प्रमाणित होस्, र येशू ख्रीष्ट प्रकट हुनुहुँदा प्रशंसा, महिमा र आदरको योग्य बनोस्।" १ पत्रुसको अन्तिम अध्यायको अन्तिम हरफमा पनि त्यही धारणालाई पत्रुसले उल्लेख गर्दछन्: "१० सबै अनुग्रहका परमेश्वरले ख्रीष्टमा आफ्नो अनन्त महिमाको निम्ति तिमीहरूलाई बोलाउनुभएको छ। तिमीहरूले केही बेर कष्ट भोगेपछि उहाँले नै तिमीहरूलाई फेरि नयाँ पार्नुहुनेछ, सहयोग गर्नुहुनेछ, स्थिर गर्नुहुनेछ र शक्तिशाली पार्नुहुनेछ। ११ उहाँलाई नै पराक्रम र शक्ति सदासर्वदा भइरहोस्। आमेन।" १ पत्रुस ५:१०, ११ रूपान्तरित।

१ पत्रुसको छोटो पत्रमा येशूभक्तहरूले खीष्टको निमित्त भोगनुपर्ने कष्टहरूको बारेमा कमसेकम लम्ब्याउन सकिने तिन अंशहरू उल्लेख गरिएका छन् (१ पत्रुस २:१८-२५, ३:१३-२१, ४:१२-१९)। समुच्चरूपमा भन्ने हो भने येशूमाथि आस्था राख्दा अनेक किसिमका सतावट र दुःखकष्ट भोग्नु पर्ने १ पत्रुसको मूल विषय हो भनेर ठोकुवा गर्न सकिन्छ। यस अध्यायमा हामी त्यही विषयमा केन्द्रित हुनेछौं।

१. सुरूमा येशूभक्तहरूले सहैका महसतावटहरू

आफना पाठकहरूले सामना गर्नुपरेका दुःखकष्टहरूको बारेमा १ पत्रुस १:६, ५:१०मा चर्चा गर्छन्। ती भिषण परिस्थितिहरूलाई इसाईहरूले कसरी सामना गर्नुपर्छ भनेर पत्रुसले तिनीहरूलाई भन्छन्? हेर्नुहोस्: १ पत्रुस १:६ "६ तिमीहरू यसैमा रमाउँछौ, यद्यपि अहिले थोरै समयको निमित्त तिमीहरूले विभिन्न किसिमका कष्ट भोग्नुपर्दछ।" १ पत्रुस ५:१० "सबै अनुग्रहका परमेश्वरले खीष्टमा आफ्नो अनन्त महिमाको निमित्त तिमीहरूलाई बोलाउनुभएको छ। तिमीहरूले केही बेर कष्ट भोगेपछि उहाँले नै तिमीहरूलाई फेरि नयाँ पार्नुहुनेछ, स्थिर गर्नुहुनेछ र शक्तिशाली पार्नुहुनेछ।"

चर्चको इतिहासमा नियालेर हेरियो भने प्रथम केही शताब्दीहरू इसाईहरूको निमित्त अत्यन्त कष्टको समय थियो। ती समयहरूमा यदि कोही व्यक्ति इसाई भयो भने त्यसले भयानकतरिकाले मृत्युको सामना गर्न तयार हुनुपर्थ्यो। त्यस समयको रोमी साम्राज्यमा इसाई हुन कतिको असुरक्षित थियो भनेर तत्कालिन रोमी सम्राट् ट्राजनलाई लेखेको पत्रले स्पष्ट पार्दछ। त्यो पत्र प्लिनी भन्नेले लेखेका थिए। सन् १११-११३मा प्लिनी पोन्टस र बिथिनिया प्रान्तहरूका बडा हाकिम थिए। १ पत्रुस १:१मा पत्रुसले ती दुई प्रान्तहरूलाई उल्लेख गरेका छन्।

इसाई भनेर आरोपित मानिसहरूलाई के गर्ने भनेर बडा हाकिम प्लिनीले सम्राट् ट्राजनसँग हुकुम मागेका थिए। इसाई हुँ भनेर दावी गर्नेहरूलाई उनले अनेक किसिमका सास्ती दिएर मारेका थिए। कतिले त एक फेरा इसाई भएको तर अब त्यस आस्थालाई त्यागेको भनेर पनि स्वीकारेका थिए। तिनीहरूले आफू इसाई हुँ तर येशूमाथिको विश्वास त्यागिसकेको भनेर प्रमाणित गर्नुपरेको थियो। प्लिनीले सम्राट् ट्राजनको शालिक र अरू देवी देवताहरूको मूर्तिहरू बनाएका थिए। इसाई आस्था त्याग्नेहरूले ती मूर्तिहरूको

सामु धुप बालेर पूजा गर्नुपर्थ्यो र खुलेआम येशूलाई श्राप्नुपर्थ्यो। यदि कोही इसाईहरूले त्यो काम गर्न इन्कार गरियो भने तिनीहरूको हत्या गरिन्थ्यो।

प्रथम् सताब्दीमा इसाई हुँदा अत्यन्त गम्भीर खतराको सामना गर्नुपर्थ्यो। विशेष गरेर विख्यात क्रुर सम्राट निरो (सन् ५४-६८) र डोमिशियन (सन् ८१-९६)का पालामा कोही मानिसले येशूलाई विश्वास गरेको भेट्टाइयो भने त्यसले निर्मम यातना भोग्नुपर्थ्यो। (प्रेरित पावल निर्दयी सम्राट निरोको समयमा नै केवल येशूलाई विश्वास गरेको कारण उनको शिरच्छेदन गरिएको थियो)।

तर १ पत्रुसमा पत्रुसले उल्लेख गरेका सतावट अर्कै खालका पनि थिए। पत्रुसको पत्रमा केही उदाहरण छन् जसले दुःखकष्टको बारेमा पत्रुसले के भन्न खोजिरहेका थिए भनेर देखाउँछन्। शारीरिक यातनामात्र सतावट नभएर कतिपय समयमा येशूका विश्वासीहरूले गलत काम गरेको भनेर झुठो आरोप सहनुपर्ने पनि मानसिक यातना थियो (१ पत्रुस २:१२ "अन्यजातिहरूका (अर्थात् येशूलाई विश्वास नगर्ने तथा गर्न नचाहने मानिसको समाज) बीचमा तिमीहरूको चालचलन असल होस्। कसैले तिमीहरूलाई कुकर्मि भनी तिमीहरूका विरुद्धमा बोले तापनि तिनीहरूले तिमीहरूका असल कामहरू देखून् र आगमनको दिनमा तिनीहरूले परमेश्वरको महिमा गरून्।") ती सतावटहरूमा येशूलाई विश्वास नगर्ने अरू धर्मका मानिसहरूले दिने शारीरिक यातना पनि समावेश भएको हुनसक्थ्यो। किनभने इसाईप्रति अत्यन्त घृणित मनस्थिति बोकेका मानिसहरूले तिनीहरूलाई अत्यन्त बेइज्जत गर्थे र तिनीहरूको बारेमा अनेकौं नकारात्मक भ्रमहरू फैलाउँथे। शारीरिक यातना नभोगेतापनि कतिपय येशूका विश्वासीहरूले कतिपय समयमा सार्वजनिक रूपमा गालिगलौज वा अपमानको सामना गर्नुपरेको थियो (१ पत्रुस ३:९ "खराबीको बदला खराबी नगर्ने अथवा अपमानको बदला अपमान नदिने, बरु त्यसको सट्टामा आशिष् दिने होओ, किनकि यसैको लागि तिमीहरू बोलाइएका छौं, कि तिमीहरूले आशिष् प्राप्त गर्न सक।" र १ पत्रुस ४:१४,१५ "१४ यदि खीष्टको नाउँमा तिमीहरू निन्दित भयौं भने तिमीहरू धन्यका हौं। किनभने महिमाका र परमेश्वरका आत्मा तिमीहरूमाथि रहनुहुन्छ। १५ तर तिमीहरूमध्ये कसैले पनि हत्यारा, वा चोर, वा खराबी गर्ने, वा अर्काको कुरामा हात हाल्नेले झैँ दुःख नभोग।")

केवल येशूलाई विश्वास गरेकै कारण इसाईहरूले अनेकौं परीक्षा र कठिन परिस्थितिहरूको सामना गर्नुपरेको थियो। तर सधैं र जताततै तिनीहरूले

झ्यालखाना र अनाहक मृत्युको सामना गर्ने परेको भन्ने थिएन। तर तिनीहरूलाई मन नपराउने समाज तथा सरकारले बनाएका महत्त्वपूर्ण कानूनहरू र तिनीहरूको कार्यान्वयन र संस्कारले इसाईहरूलाई कतिपय समयमा अप्ठ्यारोमा पारेका थिए। येशूको नीतिसँग बाँझिने खालका कानून र संस्कारलाई नमान्दा तिनीहरूको विश्वासले गर्दा तिनीहरूले दुःखकष्ट पाउने वातावरण बनेको थियो। त्यसकारण पन्सले पहिलो पन्समा उनले अत्यन्त गम्भीर चासो देखाउँदै इसाईहरूले वास्तविक रूपमा भोग्नुपर्ने स्थितिको बारेमा लेखन वाध्य भएको थियो।

२. यातना सहनु र येशू खीष्टको उदाहरण (१ पन्स ३:१३-२२)

कोही व्यक्ति इसाई हुँ भनेर दावी गर्छन् भने उसको विश्वासको निम्ति उसले सतावट पाउँछ वा दुःखकष्ट पाउँछ भने त्यसलाई कसरी लिने? येशूले पाउनु भएको दुःख र उहाँका भक्तहरूले पाउने दुःखको समानता के छ? हेर्नुहोस्, १ पन्स ३:८-२२ "८ अन्त्यमा तिमीहरू सबैमा आत्माको एकता राख, एउटाले अर्कोलाई सहानुभूति देखाओ, भातृ-प्रेम गर, कोमल हृदयका होओ, र नम्र मनका होओ। ९ खराबीको बदला खराबी नगर्ने अथवा अपमानको बदला अपमान नदिने, बरु त्यसको सट्टामा आशिष् दिने होओ, किनकि यसैको लागि तिमीहरू बोलाइएका छौ, कि तिमीहरूले आशिष् प्राप्त गर्न सक। १० किनकि, "जसले जीवनलाई प्रेम गर्छ, र असल दिनहरू देख्ने इच्छा गर्दछ, त्यसले आफ्नो जिब्रोलाई खराबीबाट र आफ्ना ओठलाई छली कुरा बोल्नबाट अलग राखोस्। ११ त्यो खराबीबाट फर्कोस् र असल गरोस्, त्यसले शान्तिको खोजी गरोस् र त्यसको पछि लागोस्। १२ किनकि परमेश्वरको नजर धर्मात्माहरूमाथि रहन्छ, र उहाँका कान तिनीहरूका प्रार्थनातिर खुला हुन्छन्, तर परमप्रभुको मुहार खराबी गर्नेहरूका विरुद्धमा हुन्छ।" १३ यदि तिमीहरू भलाइको निम्ति उत्साहित छौ भने, तिमीहरूको हानि गर्ने को हुन्छ र? १४ तर धार्मिकताको खातिर दुःख भोग्नेपरे तापनि तिमीहरू धन्यका हौ। तिनीहरूका धम्कीको डर नमान, र भयभीत नहोओ। १५ तर खीष्टलाई प्रभु मानेर तिम्रो हृदयमा उहाँको श्रद्धा गर। तिमीहरूमा भएका आशाको विषय कसैले सोध्नुछ गरे त्यसको जवाफ दिन सधैं तत्पर बस, तर त्यो काम नम्रता र श्रद्धासाथ गर। १६ तिमीहरूका विवेक शुद्ध राख, ताकि तिमीहरूको विरोधमा बोल्ने र खीष्टमा तिमीहरूका चालचलनको निन्दा गर्नेहरू लज्जित होऊन्। १७ यदि परमेश्वरको यस्तै इच्छा छ भने, खराबी गरेर दुःख भोग्नुभन्दा भलाइ गरेर दुःख भोग्नु नै

असल हो। १८ किनभने हामीलाई परमेश्वरकहाँ ल्याउन खीष्ट पनि पापहरूका निम्ति सदाको लागि एक चोटि मर्नुभयो। उहाँ शरीरमा मारिनुभयो, धर्मी जन अधर्मीहरूका निम्ति, तर आत्माद्वारा जीवित पारिनुभयो। १९ यसै आत्मामा उहाँ जानुभयो र कैदमा परेका आत्माहरूलाई पनि प्रचार गर्नुभयो। २० ती आत्माहरूले प्राचीनकालमा आज्ञापालन गरेनन्, जब नोआको समयमा जहाज बनाउँदा परमेश्वरले धैर्य धारण गरी पर्खिनुभएको थियो। त्यस जहाजमा थोरै, अर्थात् आठ जना मात्र पानीद्वारा बचाइए। २१ यही पानी बप्तिस्माको एउटा रूप हो, जसले तिमीहरूलाई बचाउँछ। यो शरीरको मैला हटाएजस्तो होइन, तर शुद्ध विवेकको निम्ति परमेश्वरतर्फको एउटा प्रतिज्ञा हो। यसले मृतकबाट भएको येशू खीष्टको पुनरुत्थानद्वारा तिमीहरूलाई बचाउँदछ। २२ उहाँ स्वर्गमा जानुभयो र स्वर्गदूतहरू, अधिकारहरू र शक्तिहरूलाई वशमा पारी परमेश्वरको दाहिने बाहुलीपट्टि विराजमान हुनुहुन्छ।"

"यदि तिमीहरूले उचित काम गर्दापनि मानिसहरूले तिमीहरूलाई दुःख दिन्छन् भने तिमीहरू धन्यका हो" (१ पत्रुस ३:१४ रूपान्तरित)। पत्रुसले येशूको वचनको प्रतिध्वनी गर्छन्, "जुन् कुरो ठिक छ सो गर्दा दुःख पाउनेहरू धन्यका हुन्" (मत्ती ५:१० रूपान्तरित)। स्वविवेकले ठिक सँग हिँड्ने इसाईहरूमाथि कसैले आक्रमण गरेतापनि तिनीहरू डराउनुहुन्न भनेर पत्रुसले भन्दछन्। बरू त्यस्तो बेलामा पनि आआफ्नो हृदयमा येशूप्रति श्रद्धा वा सम्मान राखिराख्नुपर्छ (१ पत्रुस ३:१५ रूपान्तरित)। यो किन गर्नुपर्छ भने जब कोही मानिस आफ्नो हृदयमा येशूप्रति आदरभाव राखिराख्यो भने कसैले उसलाई सताउँदापनि उसमा डरको भावना नरहन सहायता हुन्छ।

येशूभक्तहरूले आफ्नो आस्था येशूमाथि किन छ वा तिनीहरूले पाएको आशा के हो भनेर बुझाउन जहिले पनि सक्षम हुनुपर्छ भनेर पत्रुसले आग्रह गर्दछन्। तर तिनीहरूले मानिसहरूको अनुमति बिना जबरजस्ती आफ्नो आशाको बारेमा सुनाउने होइन तर तिनीहरूको दिल खोलाउने तरिकाले अपिल गरेर बुझाउन खोज्नुपर्छ। "मैले के के न जानेको छु" भनेर अहङ्कार भावनाले होइन तर नम्र भएर, परमेश्वरमा गहिरो श्रद्धा राखेर (र अरूहरूको सोचाइप्रति संवेदनशील भएर) उ आफूले पाएको सुसमाचार सुनाउनुपर्छ।

इसाई हुँ भनेर दावी गर्नेहरूले गलत काम गरेर अरूहरूबाट दोष पाउने चालमा नहिँड भनेर पत्रुसले तिनीहरूलाई चेतावनी दिन्छन्। येशूका अनुयायीहरूले आफ्ना हृदय र दिमागलाई सफा राखेर दोषमुक्त भएर बस्नुपर्छ (१ पत्रुस ३:१६) अथवा स्पष्ट नीतिमा हिँड्नुपर्छ। निर्दोष, स्वच्छ, नीतिवान र

इमान्दार हुनु महत्त्वपूर्ण छ। यदि येशूभक्तहरूले त्यस्तो चरित्रलाई ओढेर चलन सक्यो भने तिनीहरूलाई झुठो आरोप लगाउनेहरू आफै शर्ममा पर्न सक्छन्।

गलत काम गरेर वा गलत चरित्रलाई पोषाण दुःख पाउने मानिसहरूलाई कसैले पनि सम्मान गर्दैनन् न त प्रशंसा नै गर्दछन् (१ पत्रुस ३:१७)। असल, उचित र ठिक काम गरेर दुःख पाउनु येशूभक्तहरूको विशेषता हो।

पत्रुसले येशूको उदाहरणलाई औल्याउँछन्। आफ्नो पवित्र, निर्दोष, नीतिवान र विश्वासीलो तथा भरपर्दो जीवनले गर्दा येशूले महाकष्ट पाउनुभएको थियो। उहाँको निर्मल चरित्रले उहाँलाई दोष लगाउनेहरूलाई उहाँले औल्याइरहनुभएको थियो भन्ने तिनीहरूको दिमागमा जहिले पनि मच्चिरहेको हुन्थ्यो। जे ठिक छ, जे असल छ त्यही गरेर वा कुनै गलत काम नगरेर दुःख पाउनेहरूमा येशू जस्तो अरू कुनै मानिस छैन।

तर येशू, हामीहरूको मुक्तिको मार्ग हुन उहाँको दुःख एकमात्र उपाय थियो। पापीहरूको ठाउँमा उहाँ मर्नुभयो (संसारमा जन्मेका मानिसहरूमा येशूबाहेक कोही धर्मी छैन, सबैले पाप गरेका हुन्छन्। रोमी ५:१२ " एक जना मानिसद्वारा (आदम) संसारमा पाप आयो, र पापबाट मृत्यु। यसरी सबै मानिसले पाप गरेका हुनाले सबै मानिसमा मृत्यु फैलियो।)। १ पत्रुस ३:१८मा उल्लेख गरिएको छ "ठिक काम गर्नेहरूको निमित्त तर अरूले दुःख पाउन सक्छन्।" (रूपान्तरित)। तर "६ किनकि हामी दुर्बल हुँदा नै खीष्ट अधर्मीहरूका निमित्त ठीक समयमा मर्नुभयो। ७ धार्मिक मानिसको निमित्त मर्न तयार हुने कोही बिरलै पाइएला, कतै असल मानिसको निमित्त कसैले मर्ने आँट गरी पनि हाल्ला। ८ तर परमेश्वरले हाम्रा निमित्त उहाँको प्रेम यसैमा देखाउनुहुन्छ, कि हामी पापी छँदै खीष्ट हाम्रा निमित्त मर्नुभयो।" रोमी ५:६-८। तर एउटा कुराको ख्याल राखनुपर्छ येशू हाम्रो लागि मर्नुभयो भन्दैमा कसैले पनि स्वतः मुक्ति पाउँछ भनिएको छैन तर जसले उहाँमाथि विश्वास गर्छ र उहाँको आस्थामा हिँड्छ त्यसले मात्र अनन्त जीवनको प्रतिज्ञामा सहभागी हुनसक्छ (यूहन्ना ३:१६)।

के तपाईंले खराब काम गरेकोले होइन ठिक काम गरेकोले कहिले दुःख पाउनुभएको छ? त्यो कसरी भयो? त्यस अनुभवलाई ख्यालमा राख्दा इसाई हुनु भनेको के रहेछ भनेर तपाईंले सिक्नुभएको छ? र त्यस समयमा येशूमा निर्दोष, पवित्र र स्वच्छ जीवन बिताउनु भनेको के रहेछ भनेर तपाईंले अर्थ बुझ्न सक्नुभएको छ?

३. आगोबाट निखारिएर चरित्रलाई शुद्ध पार्नु (१ पत्रुस ४:१२-१४)

येशूमाथि अगाढ आस्था राख्नेहरूले दुःख, कष्ट तथा गलत आरोपहरू भोग्नुपर्दा येशूभक्तहरू किन अचम्म मान्नुहुन्न भनेर पत्रुसले १ पत्रुस ४:१२-१४मा जिकिर गर्छन्? हेर्नुहोस्: "१२ प्रिय हो, तिमीहरूलाई पारख गर्ने अग्निमय परीक्षा तिमीहरूमाथि आइपर्दा केही अनौठो कुरा भएजस्तै तिमीहरू छक्कन पर। १३ तर खीष्टका कष्ट-भोगमा सहभागी हुँदा रमाओ, ताकि उहाँको महिमा प्रकट हुँदा तिमीहरू पनि आनन्दित र हर्षित हुन सक। १४ यदि खीष्टको नाउँमा तिमीहरू निन्दित भयौं भने तिमीहरू धन्यका हौ। किनभने महिमाका र परमेश्वरका आत्मा तिमीहरूमाथि रहनुहुन्छ।" यहि सन्दर्भमा देहायका पदहरू पनि मनन गर्नु असल हुन्छ: २ तिमोथी ३:१२,१३ "१२ खीष्ट येशूमा भक्तिसाथ जीवन बिताउन इच्छा गर्नेहरू सबै जना सतावटमा पर्ने नै छन्, १३ तर दुष्ट मानिसहरू र ठगाहाहरू ठगेर र ठगिएर झन्-झन् दुष्ट हुँदैजान्छन्।" र यूहन्ना १५:१८-२० "१८ यदि संसारले तिमीहरूलाई घृणा गर्दछ भने, तिमीहरू जान, कि तिमीहरूलाई घृणा गर्न अघि त्यसले मलाई घृणा गरेको हो। १९ यदि तिमीहरू यस संसारका हुँदा हौ त संसारले तिमीहरूलाई आफन्त ठानी माया गर्नेथियो। तर तिमीहरू यस संसारका होइनौ। तिमीहरूलाई संसारबाट मैले चुनें, यसैकारण संसारले तिमीहरूलाई घृणा गर्दछ। २० मैले तिमीहरूलाई भनेको वचन याद राख, सेवक घरको मालिकभन्दा ठूलो हुँदैन। तिनीहरूले मलाई सताए भने तिमीहरूलाई पनि सताउनेछन्। तिनीहरूले मेरो वचन पालन गरे भने तिमीहरूको वचन पनि पालन गर्नेछन्।"

येशूलाई विश्वास गर्नहरूलाई तिनीहरूको आस्थाको कारण तिनीहरूलाई सतावट र कष्ट आउनेछन् भनेर येशूले भन्नुभएको थियो भने पत्रुसले स्पष्टरूपमा सहमति जनाउँछन्। यस्तो दुःख आउँदा हामीले अचम्म मान्नु हुँदैन। पावलले अझ यसरी जिकिर गर्दछन्, "प्रत्येक व्यक्ति जो येशू खीष्टमा धर्मी जीवन बिताउन चाहन्छन् त्यसलाई मानिसहरूले नराम्रोसँग दुर्व्यवहार गर्नेछन्" (२ तिमोथी ३:१२ रूपान्तरित)। आफ्ना भक्तहरूले के सामना गर्नुपर्नेछ भनेर येशू आफैले चेलाहरूलाई यसरी चेतावनी दिनुहुन्छ, "तव मानिसहरूले तिमीहरूलाई नराम्रोसँग व्यवहार गर्न र मार्नलाई समेत सुम्पिदिनेछन्। मेरै कारण संसारका सबै देशहरूले तिमीहरूलाई घृणा गर्नेछन्। दुर्व्यवहारको सामना गर्नुपर्दा धेरै मानिसहरूले ममाथिको विश्वास त्याग्नेछन्। तिनीहरूले एक आपसमा घृणा (डाहा, ईष) गर्नेछन्। मलाई विश्वास गर्छु

भनेर दावी गर्नेहरूले नै एक आपसमा गद्दारी गरेर शत्रुको हातमा सुम्पिदिनेछन्" (मत्ती २४:९,१० रूपान्तरित)।

एलेन जी हाइट आफ्नो मन्तव्य यसरी व्यक्त गर्छिन्: "त्यसकारण सबै जना जो येशू खीष्टमा असल तथा धर्मी जीवन बिताउँछन् तिनीहरूले दुःख पाउनेछन्। जो मानिसहरूमा येशू खीष्टको आत्मा भरिपूर भएको छ तिनीहरूलाई सताउन र आरोप लगाउन मानिसहरू पखिरहेका हुन्छन्। सतावटका तरिकाहरू समय अनुसार बदल्न सक्छन्। t/ xfa)nको समयदेखि परमेश्वरले चुनिएकाहरूलाई हत्या गर्न पृष्ठभूमिमा बस्ने आत्मा वा जोश त्यही छ अर्थात् शैतानले त्यो भूमिका खेल्न निरन्तरता दिइरहेको छ।"-एलेन जी हाइट, *द आक्ट्स अफ आपोस्टलस*, पृ. ५७६बाट रूपान्तरित।

यस संसारको अन्तिम दिनहरूमा कर्मठ तथा सच्चा येशूभक्तहरूले दुःखकष्ट पाउने मामिला कुनै मनगढन्ते नभएर वास्तविक हुन् भनेर प्रकाश १२:१७ले कसरी बताउँछ? हेर्नुहोस्: "अनि त्यो अजिङ्गर क्रोधित भएर त्यस स्त्री र उनका सन्तानको विरुद्धमा युद्ध गर्न तम्सेर गए-ती सन्तानहरू जो परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्छन् र येशूको गवाही हुन्छन्। अनि त्यो अजिङ्गर समुद्रको किनारामा खडा भयो।" (नेपाली अनुवादहरूमा यस पदको पहिलो भाग उल्लेख गरिएको छैन। तर यस अनुवादकले तिन वटा बाइबलका अङ्ग्रेजी अनुवादहरूमा हेर्दा पहिला हरफ कायम भएको जानकारी दिन चाहन्छ)।

येशूमाथि अगाध श्रद्धा तथा आस्था राख्ने मानिसहरूलाई समयसमयमा कुनै न कुनै तरिकाले पाउने सतावटको बारेमा कुनै प्रश्न चिन्ह नै छैन। त्यसैकारणले पत्रुसले आफ्ना पाठकहरूलाई भयानक आपदहरू आइपर्ने वा अग्नीगर्भको सामना गर्नुपर्ने तथ्यलाई लुकाउन नचाहेको पाइन्छ।

आगो असल प्रतीक वा शब्दचित्र हो। आगो ध्वंसात्मक पनि हुनसक्छ। तर अशुद्ध वस्तुहरूलाई सफा पनि गर्न सक्छ। तर त्यसमा के जलाइएको हुन्छ त्यसमा भरपर्छ। घरहरूलाई आगोले भष्म पार्दछ। तर सुन र चाँदीलाई त्यसले शुद्ध पार्दछ। अर्थात् कुनै पनि येशूभक्तले स्वइच्छाले सतावट ल्याउन प्रयास गर्नुहुन्न। तर कोही सतावटमै पर्‍यो भने त्यसबाट परमेश्वरले निखादै असल बनाउनुहुन्छ। त्यसकारण, सतावटको बारेमा पत्रुसले आफ्ना पाठकहरूलाई यथार्थमा आफ्नो स्पष्ट धारणा यसरी राख्दछन् "हो, दुःखकष्ट आइपर्नु खराब हो। तर निराश नहोऊ। दुःखकष्ट तथा सतावटको अपेक्षा त गर्नुपर्छ नै। तर आफ्नो विश्वासलाई नडमगाई अगाडि बढ।"

विश्वासको निम्ति सताइएकाहरू, दुःख पाइरहेकाहरूको उत्थानको निम्ति हामीले कसरी सहयोग गर्ने, हौशला दिने?

४. न्याय र परमेश्वरका जनहरू (१ पत्रुस ४:१७-१९)

१ पत्रुस ४:१७-१९को साथमा यशैया १०:११ र मलाकी ३:१-६ पढ्नुहोस्। ती पदहरूले परमेश्वरले गर्नुहुने न्यायको बारेमा उल्लेख गरेका छन्। परमेश्वरले मानव जगतलाई गर्नुहुने न्यायको बारेमा ती पदहरूबाट हामी के सिक्न सक्छौं? हेर्नुहोस्: १ पत्रुस ४:१६-१९ "१६ कसैले येशूमाथि विश्वास भएको कारण दुःख भोग्दछ भनेता उसले लाज नमानोस्, तर त्यही नाउँमा उसले परमेश्वरलाई महिमा देओस्। १७ किनभने न्याय परमेश्वरकै परिवारबाट सुरु हुने समय आएको छ, र यदि यो हामीबाट सुरु हुन्छ भनेता परमेश्वरको सुसमाचार नमान्नेहरूको अन्त्य कस्तो होला? १८ अनि, "यदि धर्मी जनको उद्धार कठिनसँग हुन्छ भने अधर्मी र पापीको गति के हुने? १९ यसकारण परमेश्वरको इच्छाबमोजिम दुःख भोग्नेहरूले भलाइ गरून् र तिनीहरूले आफ्ना आत्मा विश्वासयोग्य सृष्टिकर्ता कहाँ सम्पून्।", यशैया १०:११-१३ "१० जसरी मेरो हातले मूर्तिहरूका राज्यहरूलाई कब्जा गर्नु, जसको खोपेर बनाएका मूर्तिहरू यरूशलेम र सामरियाका मूर्तिहरूभन्दा धेरै थिए, ११ त के मैले सामरिया र त्यसका मूर्तिहरूलाई व्यवहार गरे झैं यरूशलेम र त्यसका मूर्तिहरूलाई व्यवहार नगर्ने? १२ जब परमप्रभुले सियोन पर्वत र यरूशलेमको विरुद्धमा आफ्ना सारा काम गरिसक्नुहुन्छ, तब उहाँले भन्नुहुनेछ, "म अशशूरका राजाको हृदयको स्वेच्छाचारी अभिमान र घमण्डी आँखाको कारण त्यसलाई दण्ड दिनेछु। १३ किनकि त्यसले भन्छ, "मेरै हातको बल र मेरै बुद्धिमानीले मैले यो गरेको हुँ, किनकि मेरो समझशक्ति छ। मैले जाति-जातिको सिमाना हटाएँ, र तिनीहरूका भण्डारहरू लुटेको छु। एउटा पराक्रमी व्यक्तिझैं मैले तिनीहरूका राजाहरूलाई दमन गरेको छु।" र मलाकी ३:१-६ "१ हेर, म आफ्ना समाचारवाहकलाई पठाउनेछु, र तिनले मेरो अगिअगि बाटो तयार गर्नेछन्। तब एक्कासि ती प्रभु, जसलाई तिमीहरू खोज्दछौ, आफ्नो मन्दिरमा आउनेछन्, अर्थात् करारका ती समाचारवाहक आउनेछन्, जसलाई तिमीहरू औधी चाह गर्दछौ, "सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहुन्छ। २ तर उहाँको आउने दिनमा को उभिन सक्छ र? उहाँ देखा पर्नुहुँदा को खडा हुन सक्छ? किनकि उहाँ सुनारको आगो र धोबीको साबूनजस्तै हुनुहुनेछ। ३ उहाँ चाँदी खार्ने र सफा गर्नेजस्तो गरी बस्नुहुनेछ। उहाँले लेवीहरूलाई शुद्ध पार्नुहुनेछ, र सुन र चाँदी झैं शुद्ध

पार्नुहुनेछ। तब परमप्रभुका मानिसहरू हुनेछन्, जसले धार्मिकतामा भेटी ल्याउनेछन्। ४ तब यहूदा र यरूशलेमका भेटीहरू परमप्रभुलाई उहिले झैं ग्रहणयोग्य हुनेछन्। ५ यसैले म न्याय गर्नलाई तिमीहरूको नजिक आउनेछु। टुनामुना गर्नेहरू, व्यभिचारीहरू र झूटो गवाही बक्नेहरूका विरुद्धमा, मजदूरहरूलाई ज्यालामा ठग्नेहरू, विधवा र दुहुरा-दुहुरीमाथि अत्याचार गर्नेहरू, विदेशीलाई न्याय नगरिदिनेहरू, र मेरो डर नमान्नेहरू, यी सबैका विरुद्धमा म झट्टै गवाही दिनेछु" सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहुन्छ। ६ म परमप्रभु कहिल्यै परिवर्तित हुँदिनँ। यसैले हे याकूबका सन्तान हो, तिमीहरू नष्ट भएका छैनौ।"

परमेश्वरले गर्नुहुने न्यायको थालनी उहाँकै जनहरूबाट सुरु हुन्छ भनेर माथिका पदहरूले बताउँछन्। आफ्ना पाठकहरूको कष्ट परमेश्वरको न्यायसँग जोडिएको पत्रसले देखाउँदछन्। येशूका भक्तहरूले पाइरहेको दुःख, कष्ट तथा सतावटको अनुभव परमेश्वरको न्यायसँग सम्बन्धित भएको पत्रसले ठान्दछन्। न्याय येशूलाई विश्वास गर्नेहरूबाट सुरु हुन्छ। पत्रसले भन्दछन्, "परमेश्वरको योजना अनुसार दुःख पाउनेहरूले गर्नुपर्ने काम यो हो। तिनीहरूले आफ्नो जीवन विश्वासीलो परमेश्वरमाथि अर्पण गर्नुपर्छ। जे भएतापनि तिनीहरूले असल कामलाई निरन्तरता दिनुपर्छ" (१ पत्रस ४:१९ रूपान्तरित)।

परमेश्वरको न्यायलाई कसरी बुझ्ने भनेर लूका १८:१-८ पढ्नुहोस्। "१ तिनीहरू सधैं प्रार्थना गरिरहून् र निराश नहोऊन् भन्ने हेतुले उहाँले तिनीहरूलाई एउटा दृष्टान्त भन्नुभयो: २ "कुनै एउटा सहरमा परमेश्वरको भय नमान्ने र मानिसको वास्ता नगर्ने एक जना न्यायाधीश थिए। ३ त्यसै सहरमा एउटी विधवा थिई। त्यो तिनीकहाँ आइरहन्थी, र भन्थी, "मेरो वादीको अगि मेरो न्याय गरिदिनुहोस्।" ४ तिनले केही समयसम्म त मानेनन्, तर पछिबाट तिनले आफ्नो मनमा भने, "म परमेश्वरको डर मान्दिनँ। मानिसको वास्ता पनि गर्दिनँ। ५ तर यस विधवाले मलाई हैरान पारेकी हुनाले म त्यसको न्याय गरिदिनेछु, नत्रता तिनी एकोहोरो आएर मलाई बाक्क बनाउनेछे"। ६ प्रभुले भन्नुभयो, "सुन, ती अधर्मी न्यायाधीशले के भन्दछन्। ७ के परमेश्वरले उहाँलाई रातदिन पुकार्ने आफ्ना चुनिएकाहरूको न्याय गरिदिनुहुन्छ र? के उहाँले तिनीहरूका निम्ति बियाँलो गर्नुहुन्छ र? ८ म तिमीहरूलाई भन्दछु, उहाँले चाँडै नै तिनीहरूको न्याय गरिदिनुहुनेछ। तापनि मानिसको पुत्र आउँदा के उसले पृथ्वीमा विश्वास भेट्नुहुनेछ र?"

बाइबलको समयमा मानिसहरूलाई न्यायको अत्यन्त चाहना थियो। लूका १८:१-८मा चित्रण गरिएको गरिब विधवीले न्यायको बारेमा भनिएको त्यस भनाईलाई पुष्टि गर्दछ। यदि न्यायधिसले उनको मामिलालाई आफ्नो हातमा लियो भने उनले मुद्दा जित्नेछन् भनेर त्यस विधवीलाई थाहा थियो। उनी गरिब थिइन्। उनमा चाहिँदोमात्रामा पैसा थिएन न त उनी समाजको कुनै प्रतिष्ठित वर्ग नै थिइन् जसको सुनुवाई हुन्छ। तर दिन दिनै न्यायधिसको ढोकामा धुकिरहन्दा अन्तमा उनले पाउनुपर्ने न्यायको निमित्त न्यायधिसले फैसलाको निर्णय गर्न उनले राजी तुल्याउँछिन्। येशूले भन्नुहुन्छ, "परमेश्वरले चुन्नुभएका जनहरू उहाँको सामु दिन रात रुँदछन्। के उहाँले तिनीहरूको निमित्त जे ठिक वा उचित छ गर्नुहुन्न र? के उहाँले भोली भोली भनेर पन्छाएर बस्नुहुन्छ र? (लूका १८:७ रूपान्तरित)।

यस संसारमा पापले गर्दा खराब तथा दुष्ट तत्वहरू भित्रिएको छ। मानव इतिहासको सुरुदेखि नै विग्रिएको संसारलाई ठिक पार्न परमेश्वरका जनहरू धेरै समयदेखि पर्खिरहेकाछन्। "हे प्रभु, कसले तपाईंको श्रद्धा राख्दैन र? तपाईंको नाउँको महिमा कसले ल्याउँदैन र? तपाईंमात्र पवित्र हुनुहुन्छ। सारा राष्ट्रहरूले तपाईंको आराधना गर्न आउनेछन्। तपाईंले जे ठिक छ वा उचित छ सो गर्नुहुन्छ भनेर तिनीहरूले देख्दछन्" (प्रकाश १५:४ रूपान्तरित)।

संसारमा भएका अनेकौं दुष्टता, खराब, आतङ्कहरू जुन सजायबिना चलिरहेको बारेमा सोच्नुहोस्। विगत र वर्तमान इतिहासमा भइरहेका दुष्ट क्रियाकलापले छुट पाइरहेको पनि सोच्नुहोस्। त्यसकारण न्यायप्रणाली र परमेश्वरको पवित्र न्यायको बारेमा हामी इसाईहरूलाई किन महत्त्वपूर्ण चासोको विषय बनेको छ? परमेश्वरले न्याय गर्नुहुनेछ भन्ने प्रतिज्ञामा तपाईंले कस्तो आशा पाउनुभएको छ?

५. कठिन समयमा परमेश्वरमाथिको आस्थामा अडिग भएर बस्नु (१ पत्रुस ५:८)

येशूप्रति आस्था राख्दा दुःख कष्ट पाउने विश्वासीहरूको निमित्त पत्रुसले पत्र लेखेका हुन् भनेर हामीले पढ्यौं। केही समयसम्म इसाईहरूलाई अत्यन्त सताएका थिए भनेर इसाई इतिहासले बताउँछ। कहिले कहिले तिनीहरूले संतोषको सास त फेर्न नपाएका होइनन्। तर आफ्नो आस्थाको निमित्त दुःख पाउने धेरै इसाईहरूले पत्रुसको पत्रबाट सान्त्वना पाएका थिए। अहिले पनि येशूमाथि विश्वास गर्दा दुःख पाउनेहरूले पत्रुसको पत्र पढ्दा तिनीहरूको मन हलुका भएको अनुभव गर्दछन्।

तर येशूलाई विश्वास गर्ने भक्तहरू किन दुःख पाउँछन्? तिनीहरूले किन सतावटको सामना गरेका थिए र गरिरहेका छन्? त्यो धेरै पुरानो प्रश्न हो। अय्यूबको पुस्तक बाइबलका पुस्तकहरूमा पहिलो पुस्तक लेखिएको भनेर मानिन्छ। त्यस पुस्तकको मूल विषयबस्तु नै दुःख, कष्ट र पीडा हुन्। असल भएर पनि अत्यन्त दुःख वा पीडा भोग्नुपर्ने येशूपछिको अर्को व्यक्ति कोही छ भने अय्यूब नै हो। अय्यूबको बारेमा परमेश्वरले शैतानलाई सोध्नुहुन्छ: "के तिमीले मेरो भक्त अय्यूबको बारेमा सोचेका छौं? यस संसारमा ऊ जस्तो मानिस कोही पनि छैन। ऊ इमान्दार छ। उसले जे ठिक वा उचित छ त्यही गर्छ। उसले परमेश्वरमाथि श्रद्धा राख्छ र खराब कुराहरूलाई पन्छाउँछ।" (अय्यूब १:८ रूपान्तरित)। परमेश्वरबाट श्यावासी पाएका बिचरा अय्यूब कति दुःख पाउँछन्! उनी खराब भएको कारणले दुःख पाएका होइनन् तर उनी असल भएकोले दुःख पाउँछन्।

हामी किन दुःख पाउँछौं भनेर देहायका पदहरूले हामीलाई कसरी बुझाउन खोज्छन्? हेर्नुहोस: १ पत्रुस ५:८ ९ "८ सचेत रहो, जागा रहो, तिमीहरूको शत्रु दियाबलस कसलाई भेट्दा र खाइहाँलू भनी गर्जनि सिंहझैँ खोजिहिँड्छ। ९ विश्वासमा दहिला भएर त्यसको विरोध गर, किनकि संसारभरि नै तिमीहरूका दाजुभाइहरूले पनि यस्तै कष्टको अनुभव गरिरहनुपरेको छ।", प्रकाश १२:९ "त्यो ठूलो अजिङ्गर तल फालियो, त्यो प्राचीन सर्प, जो सारा संसारलाई बहकाउने दियाबलस वा शैतान हो। त्यो पृथ्वीमा फ्याँकियो र त्यसका दूतहरू त्यसका साथसाथै फ्याँकिए।" र प्रकाश २:१० "तिमीले भोग्ने लागेका कष्टहरूसँग नडराओ। हेर, दियाबलसले तिमीहरूमध्ये कतिलाई तिमीहरूका जाँचको निम्ति कैदमा हाल्न आँटिको छ, र तिमीहरूलाई दशैँ दिन कष्ट हुनेछ। तिमी मृत्युसम्मै विश्वासी होओ, र म तिमीलाई जीवनको मुकुट दिनेछु।"

छोटो जवाफ त यही हो कि हामी खीष्ट र शैतानको बीचमा भइरहेको महान् युद्धको बीचमा छौं। यो युद्ध कुनै शब्दचित्र वा काल्पनिक नभएर हामीहरूकै हृदयमा मच्चिरहेको असल र खराबको बीचमा भइरहेको युद्ध हो। शैतान मनगढन्ते नभएर वास्तविक छ र येशू वास्तविक हुनुहुन्छ जो मानव जातिको निम्ति वास्तविक घमासान युद्ध भइरहेको छ।

१ पत्रुस ४:१९ले हामीलाई कस्तो सान्त्वना दिन्छ जसले गर्दा हामी जुनसुकै संघर्ष गरिरहेको भएतापनि त्यसबाट हामीलाई संतोषको सास फेर्न सहयोग गर्छ? हेर्नुहोस्: "यसकारण परमेश्वरको इच्छाबमोजिम दुःख भोग्नेहरूले

भलाइ गरून् र तिनीहरूले आफ्ना आत्मा विश्वासयोग्य सृष्टिकर्ता कहाँ सुम्पून्।"

कतिपय समयमा हामीले नराम्रो काम गरेकोले वा पाप गरेकोले दुःखकष्ट आएको हो भन्न मिल्दैन। तैपनि अय्यबले सोधेको प्रश्न हामीले बारम्बार सोध्छौं: किन? हामीसँग प्रायजसो त्यसको जवाफ हुँदैन। त्यसकारण पत्रुसले भन्दछन्, "हामीले दुःख पाएको बेलामा हामीले गर्न सक्ने काम एउटैमात्र छ, त्यो हो हामीहरूका जीवनलाई परमेश्वरमा सुम्पने र उहाँमाथि भरोसा राख्ने।

परमेश्वरको भलाई र उहाँको प्रेमलाई व्यक्तिगत रूपमा चिन्नु भनेको इसाई जीवनको निमित्त किन महत्त्वपूर्ण छ? त्यसरी परमेश्वरलाई चिन्दा दुःख पाउनेहरूको निमित्त किन धेरै सहायता हुन्छ? हामी सबैले परमेश्वरलाई अझ राम्ररी कसरी चिन्ने र उहाँको प्रेम साँच्चिकै छ भनेर अनुभव गर्ने?

उपसंहार:

थप जानकारी: यस अध्यायको प्रथम बुँदामा इसाईहरूले सामना गर्नुपर्ने सतावटको बारेमा छलफल गर्नुपर्ने। प्रथम केही शताब्दीमा इसाईहरूलाई आतङ्क बनाउने यातनाको बारेमा सम्राटलाई एक जना बडा हाकिमले लेखेको एउटा पत्र यस्तो छ: "इसाईहरूको बारेमा मलाई जानकारी दिएपछि तिनीहरूको मामिलामा कसरी फैसला गर्ने भनेर मैले यो तरिका अपनाएको छु: पहिले त तिनीहरूलाई तिनीहरू इसाईहरू हो कि होइन भनेर सोध्नु पर्छ। यदि हो भनेर जवाफ दिए भने म फेरि त्यही प्रश्न दुई पल्ट दोहोर्याउँछु। तर फेरि प्रश्न गर्दा तिनीहरूले सामना गर्नुपर्ने मृत्युदण्ड थप्दछु। यदि तिनीहरू इसाई हो भनेर जिद्दी गरे तिनीहरूलाई मार्न म हुकुम दिन्छु।

तब कतिपय समयमा आफूहरू इसाई होइनन् भनेर अश्वीकार गरेका हुन्छन्। कतिपय समयमा त तिनीहरू कहिल्यै पनि इसाई भएको छैन भनेर दावी गर्छन्। अनि देवताहरूलाई पुज्ने आराधना तिनीहरूले मसँग दो-याउँछन्। अनि तिनीहरूले रक्सी र सुगन्धित अत्तर चढाएर हजुरको शालिकलाई पूजार गर्छन्। ...अनि अन्तमा तिनीहरूले येशू ख्रीष्टलाई शराप्छन्। जो पक्का इसाई हुन् तिनीहरूले जतिसुकै जबरजस्ती गरेतापनि ती कामहरू गर्न सक्दैनन् भनेर भनिन्छ। त्यसकारण जसले तपाईंको मूर्तीलाई पूजा गर्छन्, धुप बाल्छन् र येशूलाई शराप्छन् तिनीहरू इसाई होइनन् भनेर प्रमाणित गरेका हुन्छन् र मैले तिनीहरूलाई छोडिदिन्छु।"-प्लिनी लेटरस् (लण्डन: विलियम

हाइनमान, १९१५), बुक १०:९६ (ठेली २, पृ. ४०१-४०३बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमननः

- अ. सम्राटलाई लेखेको पत्रलाई केलाएर हेर्दा इसाईहरूले कस्तो खालको समस्याहरूको सामना गर्नुपरेको थियो? तिन स्वर्गदूतहरूको सन्देश अनुसार (प्रकाश १४:९-१२) अन्तिम दिनहरूमा इसाईहरूले सामना गर्नुपर्ने कस्तो खालको हुनेछ भनेर त्यस पत्रले बताउँछ? खीष्ट र शैतानको बीचमा भइरहेको महान् युद्धको सेरोफेरोमा त्यस पत्रमा के उल्लेख गरिएको छ जुन गहिरो विषयबस्तु समावेस भएको देखाउँछ?
- आ. "जो मानिसहरूले परमेश्वरका दश आज्ञाहरू पालन गर्दछन् तिनीहरूले गर्दा नै संसारमा न्यायहरू ल्याइरहेका छन् भनेर तिनीहरूलाई आरोप लगाउँछन्। दैवी प्रकोपद्वारा भइरहेको अत्यन्त भयानक घटनाहरूको कारण इसाईहरू नै हुन् भनेर निष्कर्ष निकालेका हुन्छन्। मानिसहरूको बीचमा भइरहेको युद्ध र हिंसाको कारण इसाईहरू नै हुन् भनेर दोष लगाउँछन्। ती युद्धहरूले गर्दा पृथ्वीमा मानविय सङ्कष्टहरूले भरिएका छन्। अन्तिम प्रभावकारी चेतावनीले गर्दा दुष्ट मानिसहरू अत्यन्त क्रोधित भएका छन्। जो तिन स्वर्गदूतहरूको सन्देश पाउँछन् तिनीहरूमाथि ती दुष्टहरूले रिस पोखाउँछन्। अत्यन्त ठूलो सतावट र घृणाको आगोहरू शैतानले सल्काइ दिनेछन्।"-एलेन जी हाइट, द ग्रेट कन्त्रोभर्सी, पृ. ६१४,६१५बाट रूपान्तरित। यस्तो खालको भयाभव घटना कहिले हुन्छ भनेर हामीलाई थाहा त छैन। ठ्याक्कै कस्तो खालको सतावट हामीले सामना गर्नुपर्ने हुन्छ सो पनि हामीलाई थाहा छैन। तर त्यो सतावट भैहाल्यो भने हामीहरूको विश्वासमाथि आक्रमण गर्नेहरूसँग हामीले कसरी सामना गर्ने? त्यस्तो मनलाई नै सिरिङ्ग पार्ने कष्ट हामीमा आइपुग्यो भने त्यसलाई सम्हाल्ने गोप्य अस्त्र हामीसँग के छ र कसरी तयार हुने?

परमेश्वर भरपदों र विश्वासीलो पति हनुहुन्छ- भाग १

जब म २८ वर्षको थिएँ मेरो श्रीमानको अचानक मृत्यु भयो। घर पनि थिएन, पैसा पनि थिएन, काम पनि थिएन, धेरै ऋणहरू लागेको थियो र पाँच जना छोराछोरीहरूकासाथ म एक्लिको थिएँ। म एकदम निराशमा थिएँ र म मर्न पाउँ भनेर परमेश्वरसँग माग्न थालें।

म एलिस ग्वेट हुँ र म पश्चिम अफ्रिकाको कामरुन भन्ने देशमा बस्दछु। मेरो श्रीमान र म एडभेन्टिस्ट चर्चले संचालन गरेको सुसमाचारिय प्रचारमा सहभागी भएका थियौँ। हामी दुवै जनाले एडभेन्टिस्ट चर्च सही चर्च हो किनभने यसले बाइबलका सत्यहरूलाई सिकाउँछ भनेर स्वीकारेका थियौँ। मेरो श्रीमानले एडभेन्टिस्ट चर्चमा बप्तिस्मा लिनुभयो तर मेरा आमाबाबुहरू रिसाउलान् भनेर मैले बप्तिस्मा लिइँन। वर्षभरि मेरो श्रीमानले एडभेन्टिस्ट चर्चमा सम्मिलित हुन अनुरोध गर्नुभयो र पवित्र आत्माको स्वरलाई पनि मैले वेवास्ता गर्दैंरहें। आइतबारमा मेरो परिवारको चर्चमा गइरहें।

तर परमेश्वरले धैर्यतासाथ मसँग बोलिरहुनभएको थियो। मेरो श्रीमानले पनि मलाई माया गर्दै रहनुभयो। परमेश्वर र मेरो श्रीमानको कोमल व्यवहारले मेरो मन छोएको थियो। उहाँसँगसँगै चर्चमा नगएकोमा मेरो श्रीमान न त मसँग न त छोराछोरीहरू कसैसँग पनि रिसाउनुहुन्नथ्यो। जब मैले सुँगुरको मासु जस्तो अशुद्ध खानाहरू पकाउँथे तब मेरो श्रीमान मसँग रिसाउनुहुन्नथ्यो। शान्तभएर ती खानाहरू आफूले नखाने भनेर उहाँले भन्नुहुन्थ्यो। शब्बथको बारेमा उहाँले कहिल्यै मलाई कर गर्नुभएन बरू घरको काम, खाना पकाउने र पसल जाने काम शुक्रबार नै गर्न मलाई अनुरोध गर्नुहुन्थ्यो। चर्चै नगएतापनि शनिबारको दिन बिश्राम लिन उनले मलाई भन्नुहुन्थ्यो। उहाँको प्रेम र व्यवहारले गर्दा म पनि शब्बथदिनको दिन चर्चमा जान मन गर्न थालें।

उहाँको व्यवहार र पवित्र आत्माको आवाजले आफू गल्ती रहेछु भनेर स्वीकार्न थालें। सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चका परिवारले मेरो निम्ति प्रार्थना गर्दै थिए। तिनीहरू मलाई भेट्न आउँथे, मसँग प्रार्थना गर्थे र मसँग गीत गाउँथे। तिनीहरूको मायालु व्यवहारले पनि मलाई प्रभाव पारेको थियो। त्यसले गर्दा पनि मलाई चर्चमा जाउँ जाउँ हुन थालेको थियो।

एक शब्बथको बिहान म र छोराछोरीहरूले उहाँसँग चर्चमा जाने निधो गर्नु र उहाँलाई छक्क पार्नु। उहाँ अत्यन्त खुशी हुनुभएको थियो। जब

हामीहरू सँगसँगै चर्चमा गयौं चर्चका विश्वासीहरू हामीलाई देखेर अत्यन्त खुशी भए। म बप्तिस्माको क्लासमा गएर बाइबल अध्ययन गर्न थालें र बप्तिस्मा लिन मैले निर्णय गरें।

बप्तिस्मा लिएको दिनमा मेरो श्रीमानले मलाई भन्नुभएको थियो कि अब उहाँको आनन्द पूरा भयो। उहाँसँगसँगै विश्वास गर्ने श्रीमती, येशूमा बलियो आस्था भएको परिवारले गर्दा सत्यमा एक हुनपाएकोमा उहाँको हर्षको सिमा थिएन। बप्तिस्मा लिएको दिन मलाई मेरो श्रीमानले भन्नुभएको थियो, “यदि केही भएर तिमी र म छुट्टियौं वा म मरे पनि परमेश्वरमाथि तिम्रो आस्था केही नहोस् र तिमी चर्चमा गइरहनु।” उहाँले के भन्नुभएको होला र उहाँलाई के होला भनेर म छक्क परें। हामी स्वस्थ परिवार थियौं। हाम्रो घर थियो र हामीहरूको खानामा कम थिएन। के नराम्रो हुन्छ होला र।